

Γέροντας Παρθένιος Νεοσκητιώτης

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό:agioritikesmnimes.blogspot.com

Ο κατά κόσμον Παναγιώτης Χατζηπαπαγιάννης γεννήθηκε στην κατεχόμενη κωμόπολη της Μεσσαρίας Λύση, στις 20 Ιουνίου το έτος 1902. Όπως αναφέρεται στο βιβλίο «Η κωμόπολη της Λύσης, Ιστορική, κοινωνική, γεωργική και λαογραφική επισκόπηση», που έγραψε ο Λυσιώτης Σάββας Ξυστούρης, ο μακαριστός Γέροντας Παρθένιος καταγόταν από παπαδογενιά, αφού ήταν γιος του παπα-Ιωάννη και εγγονός του Οικονόμου παπα-Ιωάννη, οι οποίοι υπηρέτησαν ως ιερείς, στην ιστορική κοινότητα της Λύσης. Στο χωριό ήταν γνωστή ως οικογένεια των Παπάδων.

Ο Παναγιώτης, σε ηλικία δώδεκα χρόνων, μετά το θάνατο της μητέρας του, με σύσταση του πατέρα του, μαθήτευσε κοντά στο νονό του για να μάθει την τέχνη του υποδηματοποιού. Σύντομα έχασε την αδερφή του Κυριακή, που πέθανε μετά τη γέννηση του πρώτου της παιδιού, ενώ ένα χρόνο αργότερα, έχασε και τον αδερφό του Ιωάννη, ο οποίος πνίγηκε μέσα σε πηγάδι. Ο μικρός Παναγιώτης εκκλησιαζόταν τακτικά και προσευχόταν πολλές ώρες, γεγονός που προξενούσε

ιδιαίτερη χαρά στο θείο του παπα-Δημήτρη. Στα τέλη της δεκαετίας του 19^{ου} αιώνα, Σταυροβουνιώτες μοναχοί έφτιαχναν άγιες εικόνες για το ναό της Παναγίας Λύσης, γι αυτό επισκέπτονταν συχνά την κοινότητα. Ο Παναγιώτης γνωρίστηκε με τους μοναχούς και εξέφρασε την επιθυμία να γίνει και αυτός μοναχός. Έτσι, εκείνη την περίοδο, άφησε το χωριό του και ακολούθησε τους μοναχούς, στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου. Εκεί, αφού υπηρέτησε για μια περίοδο ως Δόκιμος, μετά τον απαιτούμενο χρόνο δοκιμασίας, έγινε ρασοφόρος. Στο Σταυροβούνι παρέμεινε για λίγο καιρό και το χειμώνα του 1920, έφυγε για το Άγιο Όρος. Από το λιμάνι της Δάφνης όπου έφτασε, πήγε μόνος του, περπατώντας, στη Νέα Σκήτη στην Καλύβη «ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος», όπου υποτάχτηκε κοντά στον κορυφαίο ησυχαστή Αγάπιο. Εκείνη την περίοδο υποτακτικός του Γέροντα Αγάπιου ήταν ακόμα ένας Κύπριος μοναχός ονομαζόμενος Συμεών.

Ύστερα από ικανή περίοδο δοκιμασίας και άσκησης και μετά από συνεχείς πνευματικούς αγώνες, ο Δόκιμος Παναγιώτης, ευτύχησε τον Μάρτη του 1921, να καρεί μικρόσχημος μοναχός, λαμβάνοντας το όνομα Παρθένιος. Στον Άθωνα, ο Παρθένιος, είχε ως διακόνημα την κατασκευή παντοφλών. Όταν ετοίμαζε κάποιο αριθμό, τις έβαζε σε σακούλα και αφού την φορτωνόταν στη ράχη γύριζε και τις πουλούσε σε αγιορείτες μοναχούς. Ο Γέροντας Παρθένιος κοιμήθηκε τον Ιανουάριο του 1973, σε ηλικία 84 χρόνων

Πηγή: Κώστα Παπαγεωργίου, Κύπριον Πατερικόν Αγίου Όρους, Εκδόσεις Παλέττα, Κύπρος 2011.